

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Robert Stefanicki

w sprawie z odwołania B. K.

przeciwko Zakładowi Emerytalno-Rentowemu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
i Administracji w Warszawie

o wysokość emerytury policyjnej i policyjnej renty inwalidzkiej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 4 marca 2024 r.,

wniosku pełnomocnika ubezpieczonego o sporządzenie pisemnego uzasadnienia
całości postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2024 r.,

sygn. akt I USKP 83/23,

**odrzuca wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia
całości postanowienia Sądu Najwyższego z 13 lutego 2024 r.,
I USKP 83/23.**

UZASADNIENIE

Dnia 13 lutego 2024 r. (I USKP 83/23) Sąd Najwyższy wydał postanowienie o zawieszeniu postępowania na zasadzie art. 177 § 1 pkt 3¹ Kodeksu postępowania cywilnego do czasu rozpoznania przez Trybunał Konstytucyjny pytania prawnego w sprawie I USKP 104/23. Odpis postanowienia wysłano w dniu 14 lutego 2024 r. do pełnomocnika ubezpieczonego (pokwitowanie odbioru 16 lutego 2024 r.) i organu rentowego (pokwitowanie odbioru 19 lutego 2024 r.).

Pełnomocnik odwołującego się złożył wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia całości postanowienia i doręczenie odpisu postanowienia z uzasadnieniem (data prezentaty Sądu Najwyższego 23 lutego 2024 r.). Sędzia sprawozdawca załączył pismo do akt sprawy w dniu 29 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 357 § 2¹ zdanie pierwsze Kodeksu postępowania cywilnego postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym sąd uzasadnia tylko wtedy, gdy podlega ono zaskarżeniu, i tylko na żądanie strony zgłoszone w terminie tygodnia od dnia doręczenia postanowienia. Regulacja ta znajduje zastosowanie również w przypadku postanowień wydawanych w kwestiach incydentalnych w postępowaniu kasacyjnym (art. 398²¹ w związku z art. 391 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania cywilnego).

Kodeks postępowania cywilnego nie przewiduje jednak środka zaskarżenia od postanowienia Sądu Najwyższego w przedmiocie zawieszenia postępowania kasacyjnego. Implikuje to konstatację, że takie orzeczenie nie podlega uzasadnieniu. W związku z tym, że ustawodawca nie przewidział możliwości sporządzania uzasadnienia dla niezaskarżalnego postanowienia, to w ten sposób wyłączył również możliwość skutecznego żądania przez uczestników postępowania dokonania tej czynności przez Sąd Najwyższy (postanowienia Sądu Najwyższego z 27 września 2023 r., I CSK 3208/22 oraz II PSK 17/23).

Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawy poza tokiem instancji w szczególnych przypadkach wyraźnie przypisanych (postanowienie z 9 lutego 2017 r., II PO 1/17 wraz z orzecnictwem), katalog orzeczeń zaskarżalnych zażaleniem do Sądu Najwyższego jest ściśle limitowany (postanowienia Sądu Najwyższego: z 27 kwietnia 2017 r., I PZ 2/17; 20 października 2023 r., I CSK 1330/23). Trybunał Konstytucyjny podniósł (wyrok z 13 października 2015 r., SK 63/12; P. Grzegorzczak (w:) M. Safjan, L. Bosek (red.), Konstytucja RP. Tom II. Komentarz do art. 87-243, Warszawa 2016, art. 176, nb. 26), że w świetle konstytucyjnej roli Sądu Najwyższego, ogólna zasada, że nie są zaskarżalne orzeczenia wydawane przez

Sąd Najwyższy, uwarunkowana jest modelem funkcjonowania Sądu Najwyższego w systemie organów władzy sądowniczej.

Wniosek pełnomocnika ubezpieczonego o sporządzenie pisemnego uzasadnienia całości postanowienia i doręczenie odpisu postanowienia z uzasadnieniem podlega więc, na podstawie art. 328 § 4 w związku z art. 361 Kodeksu postępowania cywilnego oraz na podstawie art. 357 § 2¹ zdanie drugie w związku z art. 391 § 1 zdanie pierwsze i art. 398²¹ Kodeksu postępowania cywilnego, odrzuceniu jako niedopuszczalny.

[SOP]

[a!]